

Η φτώχεια «ευημερεί»

Στοιχείο πρώτο: «990 περιπτώσεις παιδιών της δημοτικής εκπαίδευσης που φέρουν εμφανή σημάδια παραμέλησης και υποσιτισμού».

Αυτό είναι ένα από τα συμπεράσματα έρευνας του Υπουργείου Παιδείας. Ακόμη και ο βουλευτής του κυβερνώντος κόμματος, Προδρόμου, που ποτέ δεν χάνει ευκαιρία να εκθειάζει τους ευημερούντες δείκτες της “οικονομίας μας” - σαν αποτέλεσμα της κυβερνητικής πολιτικής - αναγκάστηκε να δηλώσει σε ραδιοφωνική εκπομπή ότι πρέπει να παραδεχτούμε ότι υπάρχουν και τέτοια φαινόμενα.

Για ύπαρξη “τραγικών περιστατικών φτωχών μαθητών” μίλησε τόσο ο πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Γονέων Μεσης Εκπαίδευσης όσο και ο πρόεδρος της ΟΕΛΜΕΚ.

Ποσοστό 4,5 % του μαθητικού πληθυσμού είναι άποροι - 2500 από τις 55.000 στην Μέση, Τεχνική και Τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Στοιχείο δεύτερο: 9 δισεκατομμύρια λίρες ήταν μέχρι το 2000 τα ιδιωτικά δάνεια από τις τράπεζες και τον Συνεργατισμό, ποσό υπερδιπλάσιο από το ΑΕΠ, τον πλούτο που παράγουμε όλοι μαζί σαν χώρα το χρόνο.

Τα ιδιωτικά δάνεια παρουσιάζουν μια αύξηση 62% από το 1996 που ήταν 5,5 δις, ενώ τα προσωπικά δάνεια που συνήφθηκαν από τις Εμπορικές Τράπεζες ανέρχονταν στο τέλος του 2000 στα 2,7 δις και παρουσιάζουν αύξηση 145% από το 1996.

Στοιχείο τρίτο: 70 χιλιάδες Κύπριοι ζουν κάτω από το επίσημο όριο φτώχειας σε σύγκριση με το 1993 που ήταν 3900. Την ίδια περίοδο οι συνταξιούχοι που ζουν κάτω από το όριο φτώχειας διπλασιάστηκαν φτάνοντας τα 4500 άτομα.

Από την άλλη μας λένε ότι το κατά κεφαλή εισόδημα στην Κύπρο είναι από τα πιο ψηλά στην Ε.Ε. Το 2001 ήταν 8.800 λίρες. Μας λένε έχουμε από τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης, χαμηλό δείκτη ανεργίας κλπ.

Οικονομικοί δείκτες τους οποίους μας πλασάρουν οι οικονομικοί αναλυτές και απολογητές του έργου της κυβέρνησης, χωρίς ποτέ να εξηγούν τι κρύβεται πίσω από αυτούς τους αριθμούς ή πως συγκρίνονται με μεγέθη προηγούμενων χρόνων όπως για παράδειγμα η ανεργία. Το 4,3% φαίνεται χαμηλό συγκρινόμενο με χώρες της Ε.Ε, για την Κύπρο όμως σημαίνει πως επίσημα πάνω από 11,000 άνθρωποι έχουν χάσει τις δουλειές τους ή δεν μπορούν να βρουν δουλειά, αριθμός διπλάσιος απ’ ότι μια δεκαετία πριν.

Το φαινόμενο αυτό δεν είναι τυχαίο. Στοχεύουν στην απόκρυψη της “άλλης πραγματικότητας” που βρίσκεται πίσω από τους παραπλανητικά παρουσιαζόμενους αριθμούς.

Το κατά κεφαλή εισόδημα και το ΑΕΠ θα είχαν κάποια άμεση και πραγματική σχέση με την ευημερία της πλειονότητας των ανθρώπων αν ζούσαμε σε μια άλλη κοινωνία όπου ο παραγόμενος πλούτος θα μοιραζόταν ισότιμα σε όλα τα μέλη της. Όμως ζούμε σε μια καπιταλιστική κοινωνία όπου τον πλούτο που δημιουργά η πλειοψηφία τον εκμεταλλεύεται μια μικρή μειοψηφία, αυτή των βιομηχάνων, των τραπεζιτών και των κερδοσκόπων.

Τα κέρδη που παράγονται πηγαίνουν για επενδύσεις με σκοπό την ακόμα μεγαλύτερη αύξηση του κέρδους, πηγαίνουν στο χρηματιστήριο για κερδοσκοπία, πηγαίνουν για τους παχυλούς μισθούς των

υψηλόβαθμων στελεχών των επιχειρήσεων όπως για παράδειγμα στην τράπεζα Κύπρου το 2001 ξοδεύτηκαν 70 εκατομμύρια για τους μισθούς των διευθυντών και των μάνατζερ που είναι ελάχιστοι και 100 εκατομμύρια για τους μισθούς του προσωπικού που είναι εκατοντάδες.

Πηγαίνουν στους πολεμικούς εξοπλισμούς ώστε το κράτος να μπορεί να υπερασπιστεί τα πλούτη και τα προνόμια των “ολίγων όποτε κινδυνεύουν από εξωτερικούς ή εσωτερικούς εχθρούς.

Η πλειοψηφία παίρνει μόνο ένα μικρό ποσοστό από τον πλούτο που η ίδια παράγει, με τον οποίο είναι υποχρεωμένη να καλύπτει στοιχειωδώς και μόνο την ανάγκη του φαγητού, του ντυσίματος, της στέγης, της υγείας. Για να μπορέσει να αποκτήσει και να “απολαύσει” κάποια αγαθά από αυτά που παρελαύνουν καθημερινά στις οθόνες μας και στις διαφημιστικές σελίδες χιλιάδων περιοδικών, πρέπει να δανειστεί. Και δεν πρόκειται για είδη πολυτελείας. Σύμφωνα με προηγούμενη έρευνα, τα περισσότερα δάνεια ξοδεύονται για απόκτηση οικιακού εξοπλισμού, στέγης και για σπουδές.

Όσο η κυβέρνηση προχωρεί στην πολιτική τής μείωσης του μερίδιου του εθνικού πλούτου που πηγαίνει στην ιατρική περίθαλψη, στην παιδεία, και εφόσον καταφέρει να εφαρμόσει τις περικοπές στην δημόσια υπηρεσία (μείωση κλιμάκων πρόσληψης, κατάργηση ΑΤΑ) παράλληλα με τις περικοπές που προωθούνται στον ιδιωτικό τομέα, όλο και περισσότερο θα αυξάνει ο αριθμός των φτωχών και όλο και περισσότερες “ακραίες” περιπτώσεις θα εμφανίζονται. Περιπτώσεις σαν της μαθήτριας που μάζεψε μισό σάντουιτς πεταγμένο στον κάλαθο για να μετριάσει την πείνα της ή των απελπισμένων που οδηγούνται στην αυτοκτονία ή με κυνηγετικά στα σκαλοπάτια της βουλής.

Στον ένα πόλο η φτώχεια θα μεγαλώνει και θα βαθαίνει και στον άλλο θα συγκεντρώνεται ένα όλο και πιο μικρό αλλά πάμπλουτο κομμάτι της κοινωνίας, όπως τον “Κροίσο” Φίλιπ Γκρην που ο τεράστιος πλούτος του επιτρέπει να διοργανώνει πάρτι γενεθλίων, κόστους 7 εκατομμυρίων στο ξενοδοχείο ΑΝΑΣΣΑ!!

Ενώ ο ιδιοκτήτης του ΑΝΑΣΣΑ, μεγαλοεπιχειρηματίας Μιχαηλίδης που μάζεψε τουλάχιστον 3 εκατομμύρια σε 3 μέρες από αυτή την ιστορία, ξεδιάντροπα και αναιδέστατα, δήλωνε στις κάμερες ότι ίσως ο κύριος Γκρην επενδύσει στην Κύπρο και άρα, λίγο πολύ θα φάμε όλοι με χρυσά κουτάλια.

Όμως η λέξη Κύπρος όταν εκστομίζεται από τέτοια χείλη, έχει μια πάρα πολύ συγκεκριμένη έννοια. Σημαίνει πολύ απλά τους καπιταλιστές και τα κέρδη τους.

Μυριάνθη Λοίζου

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Ασαφής Αρχαιοθήκη, Εργατική Δημοκρατία (Τεύχος 110), Δεκαετία 2000-2009, Λευκωσία, Λευκωσία (νότια)

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:ergatikidimokratia:no110:poverty>

Last update: 2020/07/14 17:05

